

Sygn. akt I C 1781/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Radomiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Kierończyk

Protokolant: staż. Martyna Kaczmarczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2017 roku w R.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P.

przeciwko Powiatowi G. (...)

o zapłatę

- I. zasądza od Powiatu G. (...) na rzecz N. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 86 400 (osiemdziesiąt sześć tysięcy czterysta) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2016 roku do dnia zapłaty;
- II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;
- III. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

I C 1781/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 października 2016 roku w postępowaniu upominawczym powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwany Powiat G. (...) winien zapłacić na jej rzecz kwotę 216 445 zł powiększonej o kwotę należnych odsetek w wysokości ustawowej liczonych od dnia 31 marca 2016 roku do dnia 10 października 2016 roku w wysokości 8011,43 zł tj kwotę 224 457 zł wraz z ustawowymi odsetkami należnymi od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 14 400 zł, zaś w przypadku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu, zasądzenie wskazanych wyżej kwot wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Swoje roszczenia powodowa spółka wywodziła z zawartej między stronami umowy o świadczenie usług zastępstwa procesowego i usług doradztwa w zakresie zastępstwa procesowego z dnia 17 lutego 2015 roku. Na podstawie tej umowy powódka zobowiązała się świadczyć pozwanemu usługi doradztwa podatkowego, zastępstwa procesowego i doradztwa w zakresie zastępstwa procesowego - w postępowaniu podatkowym dotyczącym zwrotu nadpłaty podatku od towarów i usług dokonanej podczas realizacji przez pozwanego inwestycji pod nazwą „(...) w W.”. Zgodnie z umową usługi te miały być świadczone w dwóch etapach. W pierwszym etapie powódka zobowiązała się do opracowania i przedłożenia pozwanemu raportu zawierającego analizę prawnopodatkową w zakresie możliwości wystąpienia przez pozwanego z wnioskiem o zwrot nadpłaty podatku VAT oraz rekomendacje w zakresie wystąpienia z takim wnioskiem. W drugim etapie, realizowanym opcjonalnie, powódka zobowiązała się do przegotowania wniosku o zwrot podatku VAT oraz do świadczenia usług zastępstwa procesowego w postępowaniu administracyjnym oraz przed organami

kontroli skarbowej, jak też świadczenia usług doradztwa podatkowego. Realizacja drugiego etapu wykonania umowy uzależniona była od przyjęcia przez pozwanego raportu zawierającego pozytywną rekomendację powódki w zakresie możliwości wystąpienia o zwrot nadpłaconego podatku, przy czym pozytywna rekomendacja oznaczała istnienie po stronie pozwanego potencjału do odzyskania podatku VAT w kwocie wyższej niż 10 000 zł. Z tytułu realizacji przedmiotu umowy strony zastrzegły wynagrodzenie w wysokości 1000 zł netto za wykonanie pierwszego etapu umowy oraz wynagrodzenie w kwocie netto stanowiącej równowartość 7% kwoty nadpłaconego podatku VAT za realizację drugiego etapu wykonania umowy. Raport zawierała pozytywną rekomendację w zakresie dokonania odbioru nadpłaconego podatku VAT na maksymalną kwotę 3 369 271 zł. W związku z akceptacją pozwanego raportu powódka zawierającą pozytywną rekomendację w zakresie możliwości dokonania odbioru nadpłaconego podatku VAT na kwotę powyżej 10 000 zł powódka realizowała prace związane z drugim etapem umowy. Strona pozwana złożyła do Urzędu Skarbowego deklarację VAT - 7 przewidującą zwrot kwoty podatku VAT. Prowadzona była kontrola przez Urząd Skarbowy, której celem było sprawdzenie prawidłowości i rzetelności rozliczeń z budżetem państwa w zakresie podatku od towarów i usług za okres od 1 lipca 2015 roku do 31 lipca 2015 roku. Kontrola podatkowa zakończyła się w październiku 2015 roku i nie wykazała żadnych nieprawidłowości co do prawidłowości i rzetelności przygotowania deklaracji podatkowej pozwanego za lipiec 2015 roku, wykazującej kwotę nadpłaconego podatku VAT w wysokości 3 106 364 zł. W dniu 9 grudnia 2015 roku pozwany bez konsultacji z powódką cofnął swój wniosek o zwrot nadpłaconego podatku VAT, mimo istnienia podstaw prawnych do jego zwrotu, co potwierdził protokół kontroli podatkowej. W dniu 11 lutego 2016 roku pozwany złożył powódce oświadczenie o rozwiązaniu, za miesięcznym wypowiedzeniem, umowy z dnia 17 lutego 2015 roku. W treści oświadczenia pozwany nie wskazał żadnego uzasadnienia takiej decyzji. Powodowa spółka nie otrzymała również wynagrodzenia za realizację drugiego etapu umowy. Z treści korespondencji między stronami wynika, że pozwany wezwał powódkę do wykazania kosztów poniesionych przy wykonywaniu umowy, oświadczając jednocześnie, że zostaną one zwrócone po ich udokumentowaniu (pozew k.3-6).

W dniu 23 listopada 2016 roku sąd w postępowaniu upominawczym uwzględnił powodowo w całości (k.84).

Strona pozwana wniosła sprzeciw wnosząc o uchylenie w całości nakazu zapłaty i skierowanie sprawy do postępowania zwykłego, oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Podniosła, że zgodnie z umową strony przewidziały tzw „wynagrodzenie za sukces”, rozumiane w ten sposób, że w przypadku odzyskania przez Powiat podatku VAT powodowej spółce przysługiwałoby wynagrodzenie w wysokości 7% odzyskanej kwoty. Umowa nie przewidywała innej sytuacji, w której przysługiwałoby wynagrodzenie, jak tylko fizyczne odzyskanie przez Powiat określonej kwoty podatku VAT. Umowa nie zobowiązywała Powiatu G. (...) do złożenia deklaracji podatkowej automatycznie, lecz niezależnie od czynności wykonanych przez powodową spółkę zależała od władz po Powiatu G. (...). Ostatecznie po głębokiej analizie dokumentów, a w szczególności umów i oświadczeń składanych jednostce wdrażającej projekty unijne, z którego następowało finansowanie inwestycji doszedł do wniosku, że złożenie deklaracji VAT -7, z której wynikałby zwrot kwoty 3 106 364 zł jest zbyt ryzykowne. Wynikało to z faktu, że Powiat G. (...) składał do instytucji wdrażającej oświadczenie, że nie będzie się ubiegał o zwrot podatku VAT. Powiat G. (...) odstąpił także od wydzierżawienia Muzeum im. K. P., uznając, że umowa dzierżawy zawarta z jednostką organizacyjną Powiatu G. (...) jaką jest Muzeum im. K. P. będzie umową fikcyjną, z tego powodu, że Muzeum nie mając praktycznie dochodów nie byłoby w stanie płacić czynszu dzierżawnego w adekwatnej do dzierżawionego majątku wysokości. Również M. Jednostka Wdrażania Projektów Unijnych w swoim piśmie z dnia 8 października 2015 roku wyraźnie wskazała, że wydzierżawienie Muzeum powoduje zmianę zarządzania projektem i może grozić nałożeniem na Powiat G. (...) obowiązku zwrotu udzielonego wsparcia, nadto Powiat składał oświadczenie, że w trakcie realizacji projektu, którego celem było dofinansowanie inwestycji ze środków unijnych, nie będzie ubiegał się o zwrot podatku VAT (sprzeciw k.89-92).

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezsporne jest, że w dniu 17 lutego 2015 roku została między stronami zawarta umowa o świadczenie usług zastępstwa procesowego i usług doradztwa w zakresie zastępstwa procesowego (k.12-19). Przedmiotem tej umowy

było świadczenie przez wykonawcę usług doradztwa podatkowego- usług zastępstwa procesowego oraz doradztwa w zakresie zastępstwa procesowego w postępowaniu o zwrot nadpłaty w podatku od towarów i usług z inwestycji pod nazwą (...) W.". Przedmiot umowy miał być realizowany w dwóch etapach. W ramach realizacji pierwszego etapu umowy powodowa spółka sporządziła raport (k.21-41 wraz z załącznikami) przedstawiając rekomendacje w zakresie możliwości i zasadności wystąpienia z wnioskiem o zwrot nadpłaty w podatku VAT za lata 2006-2015 a także wybór sposobu postępowania. W czasie zawierania umowy funkcję Starosty G. (...) pełnił M. Ś., który podpisał tę umowę, jak również Wicestarosta M. D. i Skarbnik Powiatu J. O. (k.19). Zawarcie umowy z powodową spółką rekomendował Wicestarosta M. D.. Powiat G. (...)na skutek sugestii przedstawiciela spółki (...) zawarł umowę kierując się chęcią odzyskania podatku VAT z uwagi na trudną sytuację finansową Powiatu (M. Ś. k. 145-147). Powodowa spółka zgodnie z umową sporządziła raport, który został doręczony Powiatowi G. (...)w dniu 9 marca 2015 roku (protokół odbioru k.42). Wynagrodzenie za wykonanie pierwszego etapu umowy w kwocie 1000 zł zostało wypłacone zgodnie z treścią § 6 pkt 1 umowy (k.15). Przedmiotowy raport został zaakceptowany przez pozwanego. W związku z tym spółka przystąpiła do drugiego etapu umowy. Z treści raportu wynikało, że od 2008 roku powiat prowadzi inwestycję pod nazwą „ (...)w W.". Wartość inwestycji wynosi 18 020 397 zł. Inwestycja jest finansowana ze środków własnych powiatu oraz w wysokości 43% tj w kwocie 7 822 070 zł ze środków unijnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa M. (...). Aby Powiat mógł ubiegać się o zwrot podatku VAT należało dokonać zmian w zakresie modelu zarządzania projektem, poprzez rezygnację z nieodpłatnego korzystania z wytworzonych w ramach projektu środków trwałych przez własną jednostkę organizacyjną na model w postaci odpłatnego udostępnienia powstałych w wyniku projektu środków trwałych na model w postaci odpłatnego udostępnienia powstałych w wyniku projektu środków trwałych na rzecz własnej jednostki organizacyjnej - Muzeum im. K. P. w W.. Ta rekomendacja była znana pozwanemu Powiatowi. W związku z tym została podjęta uchwała numer (...) Zarządu Powiatu G. (...)z dnia 9 lipca 2015 roku w sprawie wydzierżawienia Muzeum im. K. P. w W. nieruchomości zabudowanych położonych w W. przy ulicy P. (...)24 na okres 10 lat. Przedmiotem dzierżawy były nieruchomości położone w W. przy ulicy P. (...) o powierzchni 14,6832 ha zabudowane budynkiem muzeum oraz obejmujące park zabytkowy oraz działki nr (...) o powierzchni 0,6192 ha zabudowane budynkiemC. (...) (k.43). Z treści raportu wynikało również, że w przypadku zmiany modelu zarządzania projektem, poprzez odpłatne udostępnienie wytworzonych środków trwałych własnej jednostce organizacyjnej nastąpi zmiana kwalifikowalności podatku VAT. W takiej sytuacji podatek VAT będzie wydatkiem niekwalifikowanym. Powiat będzie musiał zwrócić do jednostki wdrażającej projekty unijne środki finansowe proporcjonalnie do odzyskanego podatku VAT i poziomu dofinansowania. Maksymalna wysokość zwrotu podatku VAT do jednostki wdrażającej została oszacowana na kwotę 1 462 491 zł, co stanowi 43% wartości podatku VAT (raport k.22-35, zeznania strony powodowej k.141v-144). Do zawarcia umowy dzierżawy nie doszło, gdyż pozwany doszedł do wniosku, że byłaby to umowa fikcyjna, gdyż muzeum w 90% jest dotowane przez Powiat. W związku z podjęciem uchwały nr 40/2015 zamiarem ubiegania się o zwrot podatku VAT pozwany wystąpił z pismem do M. (...) Jednostki Wdrażania Programów Unijnych przedstawiając wyjaśnienia odnośnie planowanej zmiany projektu (k.96). Ostatecznie Powiat G. (...) wycofał się z dochodzenia zwrotu podatku VAT w związku z istniejącym ryzykiem zwrotu otrzymanej dotacji na realizację inwestycji w kwocie około 9 000 000 zł (zeznania Starosty M. Ś. k. 145-147). Zanim jednak doszło do podjęcia tej decyzji powodowa spółka przystąpiła do realizacji drugiego etapu umowy, który polegał na weryfikacji faktur, sporządzeniu rejestru zakupów, sporządzaniu pism do M. (...)Jednostki Wdrażania Projektów Unijnych, wypełnieniu deklaracji do Urzędu Skarbowego, uczestniczeniu w kontroli prowadzonej przez Urząd Skarbowy (zeznania strony powodowej k.141v-145). W dniu 13 sierpnia 2015 roku do pozwanego zostały przekazane dokumenty w postaci wzoru deklaracji podatkowej VAT – 7 za lipiec 2015 roku, rejestr zakupów inwestycyjnych faktur VAT dotyczących inwestycji, noty korygujące 9 faktur i kopie faktur VAT (k.54). W dniu 19 sierpnia 2015 roku pozwany złożył w Urzędzie Skarbowym w G. Deklarację VAT -7 za lipiec 2015 roku, z której wynikał zwrot podatku VAT w kwocie 3 106 364 zł podpisaną przez J. K. (k.44). W związku z dużą kwotą podatku VAT podlegającą zwrotowi Urząd Skarbowy w G. w dniu 3 września 2015 roku wszczął kontrolę (protokół kontroli podatkowej k.56-61). W toku kontroli ustalono, że upoważnienie J. K. do składania i podpisywania deklaracji podatkowych wygasło w dniu 31 października 2013 roku i w związku z tym podpisanie deklaracji przez osobę nieupoważnioną jest błędem formalnie skutkującym nieważnością deklaracji VAT-7 (k.58). W toku kontroli Urząd Skarbowy odniósł się także do dokumentu w postaci uchwały nr (...) i projektu umowy dzierżawy (która nie została de facto zawarta), wskazując, że Muzeum im. K. P. w W. jako Powiatowa Samorządowa Jednostka Organizacyjna mimo

uznania za samodzielnego podatnika VAT w stosunku do tworzącej go jednostki samorządowej tj Powiatu G. w zakresie realizacji powierzonych mu zadań własnych tej jednostki, czynności wewnątrz organizacyjnych realizowanych w ramach tej jednostki z udziałem samorządowej jednostki organizacyjnej nie można traktować jako realizowanych pomiędzy odrębnymi podatnikami VAT, gdyż w tego rodzaju stosunkach samorządowa jednostka organizacyjna nie ma na tyle wyodrębnionej autonomii, aby uznać, że czynności te są wykonywane przez nią całkowicie niezależnie od tworzącej go jednostki samorządowej, w związku z tym wyklucza to wzajemne odpłatne świadczenie pomiędzy Powiatem G. a Samorządową Jednostką Organizacyjną w szczególności zawierania umów cywilno-prawnych (k.59v). W dniu 7 grudnia 2015 roku pozwany złożył korektę deklaracji VAT- 7 wpisując zamiast kwoty zwrotu podatku VAT 3 106 364 zł - „0” (k.65-66). W dniu 22 grudnia 2015 roku pozwany powiadomił spółkę (...) o złożeniu korekty deklaracji VAT -7 oraz poinformował, że w dniu 27 listopada 2015 roku został podpisany aneks nr (...) (...) na mocy którego Powiat G. będzie miał zwiększone dofinansowanie z M. (...) Jednostki Wdrażania Projektów Unijnych do projektu „ (...) W. do 85% kosztu kwalifikowanego - dotychczas było to 63,06% (pismo k.67). W dniu 11 lutego 2016 roku Powiat G. (...) działając na podstawie §13 ust.4 umowy z dnia 17 lutego 2015 roku za 1 miesięcznym wypowiedzeniem (k.68). W związku z rozwiązaniem umowy przez pozwanego powodowa spółka wystosowała w dniu 15 marca 2016 wezwanie do zapłaty kwoty 216 445 zł z tytułu wynagrodzenia odpowiadającego wykonanym przez N. w ramach wykonania umowy czynnościom oraz naprawienia szkody. W treści pisma powódka podnosiła, że w wyniku świadczonych usług przygotowane zostało wystąpienie do organów skarbowych w sprawie odzyskania nadpłaconego podatku VAT na kwotę 3 106 364 zł. Mimo wykonania umowy przez wykonawcę i przygotowania wszystkich niezbędnych dokumentów zamawiający wbrew zapisom umowy zobowiązującym zamawiającego do współpracy z wykonawcą bez uzasadnienia i konsultacji z wykonawcą, dokonał korekty uprzednio złożonej deklaracji VAT -7 na jeden dzień przed ustawowym terminem zwrotu podatku VAT i tym samym uniemożliwił wykonawcy wykonanie umowy i uzyskanie wynagrodzenia (k.69-70), a w dniu 18 kwietnia 2016 roku wystosowała ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty (k.72) w nawiązaniu do tego wezwania do zapłaty Starostwo powiatowe w G. zwróciło się do wskazania kosztów poniesionych przez spółkę (...) w związku z realizacją umowy o świadczenie usług zastępstwa procesowego i usług doradztwa w zakresie zastępstwa procesowego, podnosząc, że udokumentowane i uzasadnione wydatki zostaną zwrócone (k.75). w odpowiedzi na to zobowiązanie powodowa spółka przedstawiła zestawienie kosztów wykonania umowy (k.77-78) wraz z uchwałą nr (...) Zarządu N. z dnia 14 grudnia 2014 roku, z której wynika, że wynagrodzenie członka zarządu świadczącego usługi doradztwa wynosi 300 zł netto za godzinę, wynagrodzenie doradcy podatkowego, adwokata lub radcy prawnego świadczącego usługi doradztwa – 300 zł netto za godzinę (k.79).

Powyższe ustalono w oparciu o wskazane wyżej dokumenty i zeznania stron.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowa umowa zawarta między stronami dnia 17 lutego 2015 roku w części dotyczącej drugiego etapu prac to umowa o świadczenie usług. Zgodnie z treścią art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zatem na podstawie art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu u zlecenia. Bezsporne jest, że powodowa spółka wywiązała się z przyjętego i wynikającego z umowy zlecenia. Bez wątplenia jeżeli chodzi o wykonanie drugiego etapu- umowa przewidywała tzw „wynagrodzenie za sukces”, co zostało ujęte w § 6 pkt 3-14 umowy i należne jest wykonawcy wyłącznie w przypadku odzyskania przez zamawiającego podatku VAT za lata 2006-2015 i należne jest w kwocie stanowiącej równowartość 7% kwoty nadpłaconego podatku VAT. Wynagrodzenie za sukces płatne jest na podatnie faktury wystawionej przez wykonawcę w terminie 14 dni od wystawienia faktury. Zgodnie z pkt 10 umowy wynagrodzenie za sukces należne jest wykonawcy także wówczas, gdy zamawiający odstąpi od wykonania przez wykonawcę drugiego etapu umowy, jednakże samodzielnie lub przy pomocy podmiotów działających na jego zlecenie wystąpi do organów podatkowych z żądaniem zwrotu kwoty nadpłaconego podatku VAT za lata 2006-2015 na podstawie rekomendacji wykonawcy zawartej w raporcie lub w związku z rezultatami usług świadczonych przez wykonawcę. Innego sposobu zapłaty wynagrodzenia pisemna umowa stron nie przewidywała. Strony określiły w umowie możliwość odstąpienia od niej. W §11 pkt postanowiono, że w razie zaistnienia istotnej zmiany okoliczności powodującej, że wykonanie zamożnienia nie leży w interesie publicznym, czego nie można

było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, zamawiający może odstąpić od umowy w terminie 30 dni od powzięcia wiadomości o tych okolicznościach. W takim wypadku wykonawca może żądać zapłaty wynagrodzenia za wykonaną część umowy, a zgodnie z pkt 4 - każda ze stron może rozwiązać umowę za 1-miesięczny wypowiedzenie. Skoro do umowy o świadczenie usług mają zastosowanie przepisy k.c. dotyczące zlecenia należy do odnieść się do odpowiednich przepisów o zleceniu. I tak zgodnie z treścią art. 746 k.c. dający zlecenie (Powiat G. (...)) może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia, w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę. W ocenie Sądu po stronie Powiatu wystąpił ważny powód, dla którego zrezygnował on ostatecznie od ubiegania się o zwrot podatku VAT i odstąpił od umowy. Podnieść należy, że otrzymał on większe wsparcie finansowe od M. (...) Jednostki Wdrażania Programów Unijnych na realizację inwestycji w wysokości 85% wydatku kwalifikowanego, nie musiał występować o zmianę sposobu zarządzania projektem poprzez odpłatne wynajęcie Muzeum obiektów zgodnie z uchwałą nr 40/2015. Podnieść także należy, co wynika z treści raportu, że z ewentualnie odzyskanego podatku VAT pozwany Powiat zobowiązany byłby zwrócić na rzecz M. (...) Jednostki Wdrażania Programów Unijnych 43% odzyskanego podatku VAT, czyli korzyść finansowa jaką mógłby odnieść PowiatG. (...) w istocie nie wynosiła 3 106 364 zł, a 57% tej kwoty, czyli należałoby zwrócić 1 462 491 zł. Obawiał się także ewentualnej konieczności zwrotu uzyskanej pomocy finansowej. Na te okoliczność została sporządzona opinia prawna (k.155-156), którą przesłano do pozwanego 21 listopada 2015 roku (k.158). W związku z powyższym powodowej spółce należy się wynagrodzenie za wykonaną część umowy, którego nie należy utożsamiać z wynagrodzeniem za sukces. Na wniosek pozwanego zostało sporządzone przez Zarząd spółki zestawienie kosztów doradztwa w ramach zawartej między stronami umowy. Wynika z niego, że na analizę przepisów prawa, orzecznictwa i indywidualnych interpretacji prawa podatkowego A. W. (1) przeznaczył 70 godzin, a Z. N. – 60, łącznie 130 godzin. W ocenie sądu są to czynności związane ze sporządzeniem raportu tj pierwszego etapu umowy, za który wynagrodzenie zostało zapłacone. Realizacja drugiego etapu umowy trwała od marca do listopada 2015 roku. Praca polegała głównie na analizie faktur za lata 2008 -2015 roku, które powodowa spółka otrzymała w formie elektronicznej od Powiatu, sporządzaniu pism do M. (...) Jednostki Wdrażania Programów Unijnych, została też sporządzona opinia prawna przez radcę prawnego A. W. (2), nadto Z. N. uczestniczyła w kontroli przeprowadzonej przez Urząd Skarbowy w G.. Wskazany przez spółkę czas pracy nie poddaje się weryfikacji, nie można też przyjąć do rozliczenia wykonanej pracy stawki godzinowej 300 zł netto, gdyż nie była ona uzgodniona z pozwanym. W związku z tym, że strony nie przewidziały innego rodzaju wynagrodzenia niż „wynagrodzenie za sukces” określając wynagrodzenie za dokonane czynności sąd kierował się stawkami wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika (adwokata bądź radcy prawnego) w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w sprawie w której wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi kwotę zwrotu podatku VAT, czyli ponad 3000000 zł. Zgodnie z obowiązującymi na dzień rozwiązania umowy przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 roku) wynagrodzenie pełnomocnika na podstawie §2 pkt 7 wynosiło 14 400 zł przy wartości przedmiotu sporu powyżej 200 000 złotych. Pozwany rozwiązał umowę w dniu 11 lutego 2016 roku za jednomiesięcznym wypowiedzeniem (k. 68). W związku z tym Sąd uznał, że wynagrodzenie powinno być wypłacone zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami. Z uwagi na okoliczność, że czynności w sprawie związanej w realizacją umowy wykonywane były przez dwie osoby i trwały od marca do listopada 2015 roku, oczywiście z różnym natężeniem, gdyż niewątpliwie największego zaangażowania wymagały czynności trwające do sierpnia 2015 roku, kiedy to została złożona deklaracja VAT-7 sąd uznał za zasadne ustalenie należnego wynagrodzenia w wysokości 6 –krotnej stawki minimalnej przewidzianej w postępowaniach administracyjnych dla adwokatów mi radców prawnych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Skoro jak już wskazano wyżej rozwiązanie umowy nastąpiło z ważnego powodu, nie istnieje po stronie pozwanej obowiązek naprawienia szkody. Dlatego też dalej idące powództwo należało oddalić.

W umowie z dnia 17 lutego 2015 roku określono, że wynagrodzenie za sukces płatne jest na podstawie faktury wystawionej przez wykonawcę w terminie 14 dni od wystawienia faktury. Skoro pozwany ostatecznie odstąpił od ubiegania się o zwrot nadpłaconego podatku VAT, a tym samym nie osiągnął sukcesu nie mogła nastąpić płatność za wykonaną usługę drugiego etapu na podstawie umowy. Pozwany kwestionował wysokość żadanego wynagrodzenia

określona w wezwaniach do zapłaty zarówno co do zasady jak i wysokości. Dlatego też o odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. od daty wniesienia pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., bowiem żadna ze stron nie utrzymała się ze swoim żądaniem.

/-/ Na oryginale właściwy podpis.-